

POÉZIA **Excesy**
RICHARD LUTZBAUER

sebou

to teplo je krv v spojivkách
srdce
zemiak z pahreby

–

si niečí prístavok
mliečny fúz
rozliaty benzín

–

kúzelník čo sa nezmení
sebeverný

Krvné relé

píšem navzdory apatii
moje perverznej snahy
sa posierajú

černejú cievy

veď si ma

chyť

rež tvárou

27 cm naprieč

ústa pokožky

*

... necítim sa
nechaj ma v púšti
nech si hrdlačím

opotrebuвам dezén

len sa smej

kolotoč kvetov

skapínajúce kvety
tieňový kolotoč schnúcich hláv
dominuje červená

–

oči z ktorých sa vyľahol vesmír
pohlcujú abstraktne rozmiestnené útržky tela
nerovnomerne trhané autom
z ktorých sa parí ako z vrúceho mlieka
laparoskopia puknutej dutiny
stiahnutej gázou zožltnutou zoschnutým hnisom
trojuholník papiera
v ktorom si sa stratila nahá ako pán boh
a ja sa vypínam k tvojim prsiam
z ktorých buble lečo
pod kopec padá rôsol
medový-močový
trasúcim hrdlom vychádza zaklínadlo

po zinkovej masti

ruptúra v hmote spodnej pery
krvavý výlom —
cícerok pení

–

zasúvaš skrvavený zub
ako venerický teplomer

–

emfaticky mi chrčíš do ucha
že som panic

